

tid og en meget betydelig Udvikling for Øje. Dette var Rigsdagen ogsaa fuldstændig klar over, da den i sin Tid vedtog disse Anlæg, at det ikke var noget fra i Dag til i Morgen, men at det var Anlæg, som byggede paa en lang Udvikling, og efter det var ogsaa alt lagt til Rette.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der jo staar som en meget stærk Modstander af, i alle Tilfælde nu, at gaa til at bygge Hanstholm-Havnen, at alle disse Indvendinger, som det ærede Medlem nu fremkommer med, alle de Indvendinger, vi den Dag i Dag hører om disse Projekter, de var alle sammen fremme forud for disse Lovforslags Vedtagelse, og dog blev Forslagene vedtaget enstemmigt baade i Folketing og Landsting. Med Hensyn til økonomiske Spørgsmaal, og hvad dermed staar i Forbindelse, tror jeg i det hele taget, det vil være rigtigt og klogt i mange Tilfælde, om man vilde tage noget længere Sigt, end det ærede Medlem Hr. Korsgaard og ogsaa den højtærede Minister gør baade med Hensyn til Aarhus Banegaard og Hanstholm. Jeg tror til syvende og sidst, det er de Anlæg, der iværksættes med dette for Øje, som holder i det lange Løb, og at det er dem, der kommer til at betyde noget for Udviklingen.

Man kan lære lidt af Fortiden med Hensyn til Fremtiden, og jeg vil derfor tillade mig at fremføre nogle Tal vedrørende dansk Fiskeri og den betydelige Udvikling, der har været med Hensyn til Vestkystfiskeriet, og den Udvikling, som vi vil kunne komme til at staa overfor i den kommende Tid, hvis vi skaffer dette søgaaende Fiskeri virkelige Støttepunkter, ud fra hvilke det kan udføre sit betydningsfulde Arbejde.

De danske Fiskere tager kun 2 pCt. hjem af de Værdier, som hentes ude fra Nordsøen, og der skulde dog virkelig være Mulighed for, at vi med den Beliggenhed, vi har, hvis vi vel at mærke vil udnytte den, i langt højere Grad kunde faa Part i de Værdier, som Fiskeriet i Nordsøen giver. Og der har jo været en betydelig Udvikling. Jeg minder om, at i Aaret 1900 var Værdien af Danmarks Nordsøfiskeri kun godt 1 Mill. Kr., og i det sidste Aar, for hvilket vi kender Forholdene, har Udbyttet været 12½ Mill. Kr.; altsaa i de forløbne 25 Aar er Udbyttet vokset fra 1 Mill. til 12½ Mill. Kr., og selv om vi tager Pengenes Værdi den Gang og nu i Betragtning, maa vi dog alle være klar over, at der her foreligger en overordentlig betydelig Forøgelse. Det viser sig ogsaa, at ligesom Fangstværdien er Værdien af det Materiel, der anvendes

ved Fiskeriet i Nordsøen, nu det 10-dobbelte af, hvad det var for 25 Aar siden — jeg har disse Oplysninger fra Fiskeridirektøren; det viser sig, at Fangstmængden er 3—4 Gange saa stor, at Fiskernes Antal, altsaa Antallet af dem, der er beskæftiget ved Fiskeriet, er fordoblet i disse Aar.

Men ser vi paa, hvorledes denne Værdiernes Udvikling fordeler sig langs Vestkysten, er Forholdet det, at for Kysten Nord for Agger op til Skagen er Fangstværdien blevet 7—8 Gange saa stor i disse 25 Aar, Materiellets Værdi er vokset til det 5-dobbelte, Fangstværdien til det 3-dobbelte, og Fiskernes Antal er omtrent det samme i Dag som for 25 Aar siden. Tager vi derimod Kysten fra Agger Syd paa ned til Grænsen, hvor vi altsaa først og fremmest har Esbjerg Havn, hvor i de senere Aar Thyborøn er kommet til, og hvor man i adskillige Aar har haft Lemvig Havn, viser det sig, at Fangstværdien paa denne sydlige Del af Kysten i disse 25 Aar er forøget til det 25-dobbelte, Materiellets Værdi til det 18-dobbelte, Fangstmængden til det 8-dobbelte og Fiskernes Antal til det 5—6-dobbelte.

Hvorfor har der nu været en saa langt større Udvikling af Fiskeriet paa den sydlige Del af Jyllands Vestkyst end paa den nordlige? Det er selvfølgelig, fordi Fiskeriet dér har haft Støttepunkter, først og fremmest Esbjerg Havn. Enhver, som kender Forholdene i Esbjerg Havn og har fulgt dem gennem den sidste Menneskealder, ved, hvorledes Fiskerihavnsforholdene har været dér. Hvem husker ikke fra den gamle Havn i Esbjerg den ganske lille Fiskerbaadehavn? Hvem husker ikke den Udvidelse, der kom i Slutningen af 90'erne, da man fik en ny Fiskerihavn, og hvem husker ikke den store Udvidelse, som kom efter Loven af 1908, da der byggedes en mægtig Fiskerihavn i Esbjerg, en Fiskerihavn, som faktisk, i det Øjeblik den tages i Brug, er fuldt optaget?

Men naar Forholdene ligger saaledes, er det ogsaa klart, at der er overordentlig store Betingelser for en Udvikling af Fiskeriet paa Vestkysten. Dertil kommer, at de senere Aar har medført et langt betydeligere søgaaende Fiskeri, end vi har haft nogen Sinde tidligere. Kutterne er blevet meget større; medens de tidligere var paa 3—4—5 Tons, er de nu paa indtil 50 Tons, og de ligger ude paa Havet ikke en 3—4 Dage, men 8—14 Dage, 3 Uger. Netop gennem de nye store Fiskerihavne skaber vi Støttepunkter for dette betydningsfulde, store søgaaende Fiskeri, som